

ЗА НАШЕТО ДЕТЕ

ВЕСТНИКЪ НА ЖЕЛЪЗНИЧАРСКИТЕ ДЕЦА

ГОД. II

Урежда : ЛЮБОМИРЪ ДОЙЧЕВЪ

БР. 14

Бжди добъръ!

Въ училище ли си между другари и учители, въ къщи ли си между своите родители, братя и сестри, на гости ли си у роднини или близки, всрѣдъ природата ли си, къдѣто славенъ пѣятъ и пеперудитѣ кацатъ отъ цвѣтъ на цвѣтъ — къдѣто и да си, съ когото и да си, помни едно :

Бжди добъръ!

Беденъ другаръ ли имашъ, — раздѣляй закуската си съ него; недѣгавъ другаръ ли имашъ, — обикни го, тъй както обичашъ твоите родни братя; малка птичка ли почука на твоя заскреженъ прозорецъ — събери шепатрохички и дай на гладната птичка.

Съ другари на разходка ли отивашъ, въ трамвая за въ къщи ли пѣтувашъ, където и да си, съ когото и да си, помни едно:

Бжди добъръ!

Ат. Бакърджиевъ

КОКИЧЕ

Изподъ снѣга кокиче бѣло, гласътъ на пролѣтѣта дозело, изкочи първо да обади за нея вредъ-на стари, млади.

Разтвори устица, зашѣпна, но въ мигъ смутено то изтрѣпна че брулна люта зима хала и съ снѣгъ покри земята цяла.

Но подъ снѣга то не заплака, а търпеливо тамъ зачака, дорѣ стихнатъ люти зимни хали, та слънчо благъ да го погали.

Ас. Калояновъ.

КАНТОНЪ

Срѣдъ полето занѣмѣло малка къщичка дими, а навредъ е бѣло, бѣло. Ситенъ снѣгъ вали, вали.

Цѣль день бурята лудува и парцалчетата вѣй Я невидимъ прѣстъ рисува по стѣклата чудни фен.

И кокичета засмѣни съ нѣжни, хубави глави тя облича имъ премѣни съ чудни сребърни бои

А по друма не скрибуцатъ и не чуй се меденъ звънъ на звънчетата и каруци. Днесъ е пусто — тамъ навънъ.

Само вечеръ подъ стрѣхата нѣкой палва черъ фенеръ и притваря пакъ вратата — туй е старий кантонеръ.

Цѣла ношъ тамъ буденъ мига въвъ полето златний фаръ. Буря, пѣтникъ шомъ настага, спира въвъ кантона старъ.

Григоръ Угаровъ

НА ЛЪЖАТА КРАКАТА СЖ КЖСИ

(Народна пословица)

Кого наказватъ най-много въ училище — лжжеца: кого ненавиждатъ и отбѣгватъ — лжжеца. Кой не успѣва въ живота — лжжеца. Защо? Защото „на лжжата краката сж кжси“, говори народната пословица. И всички народни пословици сж върни. Защото народътъ ги е изпиталъ.

Ти, напримѣръ, веднажъ ще излжжешъ, вторий пѣтъ ще излжжешъ, може би и трети пѣтъ ще излжжешъ, но най-сетне ще тѣ хванатъ и ще бждешъ изобличенъ.

„На лжжата краката сж кжси“. Какво иска да каже съ това народната пословица? Тя иска да каже, че краката на човѣка представляватъ неговите добри качества — добродетелитѣ му. Когато човѣкъ казва истината, той стои гордо изправенъ, твърдо стѣпва съ краката си и отъ нищо се не бои.

Но когато е хванатъ въ лъжа, краката му се подкосаватъ, т. е. ставатъ кжси, слаби, разтреперватъ се и всички разбиратъ, че този човѣкъ е излжалъ нищо.

Значи, всѣки който лжже, краката му ще се разтреперятъ, ще се подкосятъ и той ще бжде изобличенъ.

За това, вичаги говорете истината, за да бждете силни и щастливи въ живота.